

Lá thư VÔ VI

(TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI NĂM CHÂU)

Đại hôn rìo gọi con vơ
Hội chung thanh niên chấp mề chẳng cõn
Vô vãn cảm tạ Thầy Cha

Vi diệp pháp quý chánh tà phân minh

Đại Hội Kỳ ba mở hội Khai trình

Bảy ừc niên mới có hình dáng xưa.

Chanh Tâm

Đại Hội

VÔ VI kỳ 7

1988

Hội Sinh

Tin Tức

I. THIÊN VIỆN HAI KHÔNG.

Cơ sở T/V Hai Không trên vùng núi Oroville, California, trước đây do vợ chồng đạo hữu Võ Thanh Vân đứng tên, để tiện bề gây dựng và phát triển trong thời gian phôi thai.

Vào ngày 7-5-88, vợ chồng đạo hữu Võ Thanh Vân đã vui vẻ ký tên chuyển giao cơ sở và tài sản của T/V Hai Không cho Hội Ái Hữu Vô Vi Bắc California. Đạo hữu Nguyễn Minh Triều, Hội Trưởng HAHVV Bắc California, đã đại diện cho Hội để tiếp nhận sự chuyển giao này.

Cũng nhân dịp này, đạo hữu Lý Vĩnh và đạo hữu Nguyễn Minh Triết đã chuyển giao cho Hội một khu đất rộng 12 mẫu, ở bên cạnh Thiên Viện Hai Không. Khu đất này đã được đạo hữu Vĩnh và Triết phát tâm tặng cho Hội trong mùa Giáng Sinh 87 vừa qua.

Nay cơ sở Thiên Viện đã được phát triển lớn mạnh, với ý chí quyết tâm xây dựng của toàn thể bạn đạo vùng Bắc California. Sở tu sinh tu tập theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp tại Thiên Viện Hai Không ngày càng đông, song song với sự trưởng thành của Hội Ái Hữu Vô Vi Bắc California, trên căn bản pháp lý.

Thiên Viện Hai Không ngày nay là một cơ sở lớn mạnh, diện tích 24 mẫu tây, với những hăng thông cao vút giữa vòm trời thanh nhẹ, hiên ngang chào đón các hành

giả Vô Vi bốn phương về đây quy quần quanh Cha và Thầy.

"Lên non CHA hát MẸ hò,
Kỷ Nguyên Di Lạc, con đờ HAI KHÔNG".

II. SINH HOẠT TẠI T/Đ THANH HÒA.

Sau những giây phút lặn lội với cuộc đời, sống giữa ba đao đầy thử thách, thì ngày hôm nay, mồng 1 tháng 5 năm 1988, ghi dấu sự thức tâm quay trở về với chính mình của đạo hữu Hồng. Quĩ trước kiềng Vô Vi, đạo hữu Hồng đã phát đại nguyện và xuống tóc với sự hiện diện đông đủ của các bạn đạo tại T/Đ Thanh Hòa, San Diego.

Trong giờ phút trang nghiêm và cảm động này, các bạn đạo hiện diện đã cùng nhau hướng về Đức Cha và Đức Thầy, để xin Đức Cha và Đức Thầy chứng giám cho lòng thành của huynh Hồng, để huynh lâm tròn sứ mệnh mà huynh đã thề hứa khi xuống thề gian băng Điểm Đạo Hãnh Trang Giọt Máu Đao.

Xin cầu chúc huynh Hồng gắng công tu luyện để cộng hưởng với đảng Cha Lãnh lã khôi Linh Quang vô cùng tận.

III. NHỮNG CHUYẾN DU THUYẾT CỦA ĐỨC THẦY.

Khi số báo này đang lên khuôn, thì Đức Thầy hiện đang mở khóa học ở bên Pháp. Sau đó Đức Thầy sẽ ghé qua Montreal trước khi đến Thiên Viện Nhấn Hồn để cũng với Cha Nhấn Hồn chủ tọa Đại Hội Tết Hồi Sinh được tổ chức tại đây trong ba ngày từ 2/7 đến 4/7/88.

IV. TIN ĐẶC BIỆT VỀ BUỔI THUYẾT GIẢNG CỦA CHA NHÃN HÒA TẠI THỦ ĐÔ HOA THỊNH ĐỒN.

Sau ngày Đại Hội Tết Hồi Sinh, Cha Nhãn Hòa sẽ có một buổi thuyết giảng tại thủ đô Hoa Thịnh Đốn, với đề tài "Chủ thuyết con người và đạo pháp". Thời gian và địa điểm của buổi thuyết giảng này sẽ được thông báo sau.

V. SỰ ĐÓNG GÓP CỦA BAN ĐẠO NGOẠI QUỐC.

Trong chuyến du thuyết vừa qua của Cha Nhãn Hòa tại tỉnh Dallas thuộc tiểu bang Texas, có một vị bác sĩ người Mỹ tên là Daniel Mayer đã có một sự cảm nhận rất sâu đậm đối với Cha Nhãn Hòa. Bác sĩ Daniel Mayer cho biết sẽ tham dự Đại Hội Tết Hồi Sinh và sẽ đem theo dụng cụ châm cứu để giúp đỡ bạn đạo trong trường hợp cần thiết. Đây là một tin rất đáng khích lệ trong cộng đồng Vô Vi. Đại Hội năm nay sẽ có nhiều người ngoại quốc tham dự, như lời Đức Thầy đã nói bên Úc Châu vào tháng 4 vừa qua.

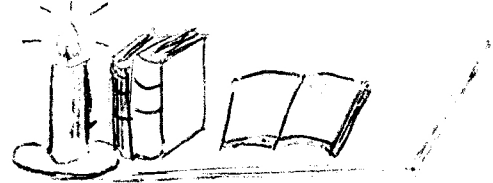
VI. SINH HOẠT BAN ĐẠO TẠI ORANGE COUNTY.

Sau khi đã thu xếp xong mọi việc, huynh tân Hội Trưởng HAHVV Hoa Kỳ Bùi Toán đã dọn xuống vùng Orange County vào ngày 15-5-88 để chính thức bắt tay làm việc với các bạn đạo tại đây. Các huynh đệ, tỳ muội trong Ban Chấp Hành xin mến chúc huynh Bùi Toán gặt hái nhiều kết quả tốt đẹp trong nhiệm vụ mới này.

Ngày 22-5-88, sau buổi thiền chung cùng các bạn đạo tại nhà thờ Stanton, huynh Bùi Toán đã đến tham dự buổi thiền chung tại T/Đ Culver City lúc 3 giờ chiều. Tại đây, các huynh Nguyễn Hoằng Long, huynh Võ, huynh Nhã, bác Năm, bác Định và một số bạn đạo khác đã vui vẻ trò chuyện và trao đổi những kinh nghiệm tu học trong tinh thần cởi mở.

VII. KINH SÁCH.

Sách Thiên Đãng Du Ký đang được xếp trang và đóng thành sách. Để tiết kiệm bừa phí gửi kinh sách, Ban Kinh Sách xin thông báo đến các T/Đ, các T/V, các T/T và các bạn đạo nếu cần sách này, xin liên lạc về HAHVV Hoa Kỳ (khởi kinh sách), để Hội sẽ mang lên Thiền Viện Nhãn Hòa vào ngày Đại Hội Tết Hồi Sinh sắp tới đây.

VIII. BĂNG CASSETTE.

HAHVV Hoa Kỳ có nhận được 3 cuộn băng giảng của Đức Thầy, gửi về từ Úc Châu và Bangkok. Sau đây là danh sách 3 cuộn băng cassette này:

- * Văn đạo tại Adelaide, Úc Châu
17/4/88 (1 cuộn).
- * Văn đạo tại Perth, Úc Châu
23/4/88 (1 cuộn).
- * Trật tự và niềm tin, Bangkok
1/5/88 (1 cuộn).

Thơ

Ô HỀ ! Ô HỀ !

Nghe Thầy dạy hát Ô HỀ !
Tâm con thức tỉnh xa lìa bến mê.
Thế nhân lắm sự khen chê,
Thương yêu mang đến nẻo về cõi Thiên.
Cánh đời dâu bể triền miên,
Bỏ mê, bỏ chấp, về miền thanh thanh.
Lời Thầy chỉ dạy rành rành,
Ráng lo tu luyện tập tành xác thân.
Ô HỀ ! Ô HỀ !
Đời là tạm bợ phong trần,
Sống lo tu học ly thân tìm về.
Thầy mang Lý Đạo Hương Quê,
Đem bài ca hát Ô HỀ dạy đời.
Thầy cười, Thầy hát đời lời,
Nhìn nghe Thầy hát tiêu vơi lòng trần.
Nhớ lời Thầy hát ân cần,
Phá tan sầu muộn, tâm thần mới yên.
Tưởng tâu tranh chấp triền miên,
Gây bao khổ lụy, gây phiền thế nhân.
Lâm người phải biết cân phân,
Kéo đàng mê hoặc mã lằm nẻo ngu.
Ở đời nếu chỉ tiến xu,
Sống mang rãnh buộc như tũ thế gian.
Ô HỀ! Lời hát âm vang,
Vang lời Thầy dạy, ân ban điển tử.
Ô HỀ! Thầy giảng pháp tu,
Ru con thức giác, phá mù vén mây.
Bỏ đời tăm tối từ đây,
Con ca, con hát lời Thầy Ô HỀ!
Ô HỀ! Ô HỀ! Ô HỀ!

KIỆT

Perth, 4/5/88

TẠ TỘI CÙNG CHA

Đạo pháp thật cao siêu.
Học hoài mà không hiểu.
Dám biểu Cha đứng la.
Mê chấp chính là ta.
Bao năm tu không tiến.
Khiến Cha phải than phiền.
Có tiền không cho mượn.
Lý thuyết chỉ mất công.
Nhâm độc chưa đả thông.
Tin tưởng còn chưa đủ.
Tâm từ thì đứng sân.
Thầy ta đã chỉ dẫn.
Cha chính thật là Cha.
Có trật tự ta bà.
Đạo đức mở rộng ra.
Xin Cha cho chút sáng.
Điểm quang chưa phát rạng.
Tâm trạng còn sân si.
Có tội Cha mới ghi.
Từ bi Cha dạy dỗ.
Chúng con nên tỉnh ngộ.
Lâm bộ có ích chi.
Tu học đề dự thi.
Cha đã học bài Cha.
Con phải học bài con.
Nước chảy đá phải mòn.
Tình Cha con hiểu rõ.
Lâm thơ con bầy tỏ.
Cây cỏ còn biết ơn.
Cha Trời ban thanh điển.
Để chúng sống bình yên.
Lâm người hay than phiền.
Cho tiền duyên kiếp số.
Con đã lằm Cha khổ.
Nay còn đã tỉnh ngộ.
Xin Cha hãy thứ tha.

BÙI THỊ MINH

Olympia, Washington

Bangkok, ngày 25 tháng 4 năm 1988

Kính gửi anh Đoàn Văn Tú,

Tôi đã vui nhận được thư của anh mời chúng tôi đến tham dự đại hội Vô Vi 1988 tại Olympia, Washington.

Trên đường du thuyết từ đây đến đó, thời gian vẫn còn dài, tôi ước mong rằng đến ngày chung vui trong năm của chúng ta sẽ có sự hiện diện của tôi, để chúng ta đồng học, đồng tu và đồng tiến.

Còn về việc tổ chức thiêng liêng thì đầu cùng sẽ vào đây. Cha đã dẫn thân làm việc và sắp đặt mọi việc sẽ vượt qua nhẹ nhàng và vui tươi trong tinh thần đoàn kết, cõi mơ của những bạn đạo đã noi gương Cha trên đường hy sinh và đạo đức.

Đến ngày đó mới thật sự là ngày hồi sinh của tâm thức, mọi người sẽ tự hào và thấy mình tự sống trong sự thanh tịnh vô quái ngại.

Rồi từ đó sẽ vươn lên, sẽ đi trên đường đi tinh thượng và đạo đức, ôm lấy chơn tâm thực hiện điều lành cho mãi mãi ở tương lai.

Kính chúc anh chị và tất cả bạn đạo tự gạt bỏ nghiệp chướng trong nội tâm và thực hiện đúng ý nghĩa chơn tâm, dẫn thân, hy sinh và đạo đức.

Qui thưởng,

Lương Sĩ Hằng,

NGUYỄN LÝ THANH TỊNH TRONG NĂM MẬU THÌN 1988

Hôm nay ngày 18/2/88 tức là ngày mồng 2 năm Mậu Thìn 1988

Hôm nay là ngày khai niên, tôi lại có dịp bàn bạc cùng các bạn trong tâm tư của con người đã và đang hành đạo. Trên đường hành đạo và trên đường đời của chúng ta đã và đang đi, đã vượt qua biết bao nhiêu chông gai từ mấy năm qua: liên tục thử thách, liên tục xây dựng, liên tục nhận sự tận độ của Bê Trên, để cho chúng ta tự xây dựng niềm tin tu tiến. Càng ngày tâm tư càng cởi mở, càng ngày càng cảm thức việc này đến việc nọ, cũng do sự kích động và phản động nó đã phá bản chất tự ái tâm tối của chúng ta trong mê chấp hướng ngoại, nhìn với cặp mắt phàm, ôm lấy tư tưởng phàm để phán đoán việc này việc nọ, nhưng không hiểu sự chơn giác, chơn tâm nằm ở đâu.

Cho nên ngày hôm nay, nhiều bạn cũng đã và đang thắc mắc, thắc mắc rất nhiều. Đã nắm được một cái pháp kêu bằng tự tu tự tiến để khai triển trình độ sẵn có của chính mình, tận hưởng các tầng lớp trật tự của càn khôn vũ trụ đã và đang sắp đặt. Các bạn không tu không tiến, không đến cái trình độ đó, các bạn có cầu xin đi cách mấy đi nữa, rốt cuộc cũng chả có ai độ bạn. Mà chính bạn tu bạn tiến bạn tới đó rồi tự nhiên có người độ, Phật sự sẽ dẫn tiến bạn, rất rõ rệt, không mờ ám, không phải xưng danh ông lên bà xuống, làm điều này điều nọ, lấy vải thưa che mắt thánh, điều này không cần thiết của Vô Vi. Vô Vi là dẫn thân, hy sinh học đạo để tiến hóa chứ không phải thụt lùi. Luôn luôn các bạn phải nhìn nhận thế này: đường lối của Vô Vi từ trước cho đến bây giờ không bao giờ đặt nặng vấn đề ý lại, tham lam, chỉ biết tự tu tự tiến theo trình độ sẵn có của chính mình, và tận dụng khả năng sẵn có của chính mình để khai triển cuộc sống của nhân sinh, nhiên hậu mới ảnh hưởng người khác được.

Chúng ta đã mang được một cái xác phàm là chúng ta đã mang đầy đủ luật lệ của Thượng Đế, trật tự của càn khôn. Nếu con người mất trật tự thì xã hội không còn đứng vững, con người có trật tự xã hội đương nhiên đem đến sự hòa bình. Con người còn nghi kỵ lẫn nhau, thách đố lẫn nhau, đó cũng là điều tốt. Để chi? Qua cơn kích động và phản động rồi mới cảm thấy sự sai lầm của chính mình. Biết bao nhiêu anh hùng tại thế, biết bao nhiêu người tu tại thế xưng đạo ta là hay, đạo người là dở, nước ta là giỏi, nước người là ngu, nhưng mà rốt cuộc rồi mới thấy rõ ai có khả năng chế tạo ra con người được. Dù con người đó thiên hạ họ nói họ là ngu, nhưng mà không có ai chế tạo họ được vì họ gom từ siêu nhiên đến và từ nguồn gốc của chơn lý mà ra. Việc nào ai đã thấy, kỳ thị mình, kỳ thị họ rồi xưng danh tu mà thiếu tu, hoang mang, đi trên đường đạo không rõ rệt, không đường lối, mà càng ngày càng lười biếng không chịu vạch tiến.

Ngày hôm nay chúng ta có Hội là bạn bè đã thực hành khổ cực tu luyện mỗi đêm mới có cái duyên lành ngồi lại với nhau trong tình thâm huynh đệ tha thứ thương yêu, nhìn mặt nhau để tìm chơn lý, nhìn mặt nhau để tìm nguyên khí của càn khôn, nhìn mặt nhau để thấy rõ lẽ sống của cuộc sống hiện tại. Chớ không phải đem bán đạo ăn, lợi dụng tình thế để dè bẹp thiên hạ. Không có vụ đó. Người Vô Vi không có buộc ai có thể dè bẹp nó được, vì nó tự tu tự tiến. Các bạn phải nhớ rằng các bạn là một đơn vị trong càn khôn vũ trụ, các bạn là một người đã nắm luật của vũ trụ nếu các bạn trở về trật tự, làm điều tốt, xây dựng đẹp, thì thế gian là thiên đàng, thế gian sẽ thật sự có thái bình. Tất cả những gì, sự khôn ngoan khối óc của con người và tay chân con người tạo ra, ngày hôm nay các bạn có cơ hội du lịch thế giới các bạn thấy rõ, có phải do

bàn tay khối óc con người đã tạo thành mọi việc không? Vậy chớ bàn tay khối óc của các bạn mất trật tự rồi các bạn làm sao hoàn trả món nợ ám no tại thế gian khi các bạn giáng lâm đã vay mượn? Cho nên chúng ta phải nghiền ngẫm trở lại và thấy rõ rằng chính ta chưa đóng góp. Ta học đông một mớ, tây một mớ, mỗi thứ một nhóm rồi đem về lý luận. Chính bản thân chưa chịu sửa chữa, nội cái nóng tánh không cũng giải tỏa chưa xong, đâm ra muốn đem cái nóng tánh đó đi xử dụng, đê bệ người khác chắc chắn là không được. Khi người khác đã đạt được rồi, thì người chỉ biết lo tu, chỉ chăm mồn lo tu mà thôi chứ không phải lo tranh chấp với các bạn. Cho nên các bạn đừng hoang phí cái luồng điển và tạo thành cái luồng điển đó nó vô giá trị, đâm trở lại, đâm lầy con tim của chính mình và gây xáo trộn gia cang mình mà không hay.

Cho nên tôi là con người đã thực hành và thực hiện sự nhịn nhục từ giai đoạn một để cho các bạn thấy bước chân tôi đi, việc tôi làm. Người đời mê chấp phê phán, đó là quyền và khả năng của chính họ, còn việc làm của chính tôi, mỗi năm đều mỗi đi tới, mỗi điều hòa ở trong tinh thần phục vụ, không bao giờ bỏ đạo. Đường đi phải sáng quang, phải phát triển, phải khám phá và phải phát minh ra những cái gì sáng suốt của Trời, để đem những gì ô trược tâm tối trong tâm thân của chính chúng ta giải tỏa nó ra, và lưu lại phần thanh, sáng suốt, cõi mở, hòa hợp trong xây dựng.

Ngày hôm nay có Hội các bạn vui, cùng chung vui nói đôi câu qua môi, nhưng mà kỳ thật là tâm trước hết. Nếu các bạn không có tâm thì không có làm thành bất cứ một việc gì ở đời lẫn đạo. Ngày hôm nay các bạn làm chủ một căn tiệm mà cái tâm không có, cái tâm lười biếng, cái tâm không lo lắng, cái tâm không lo xây dựng thì cái tiệm của bạn phải sụp đổ ngay. Việc làm cũng vậy nữa, tinh thần phục vụ không có, nghĩa là không có tâm. Không có tâm thì không có bao giờ phát triển. Còn cơ đồ về đạo pháp nó lại còn khó khăn gấp triệu lần. Thanh lọc vô cùng để dẫn tiến tâm linh, chứ đừng ôm cái bè ngoài của chúng ta, đừng ôm cái chấp, cái mê, nhàm lẫn trong đó rồi tạo cái khổ là vì tự ái.

Nhiều người ban đầu nghe nói Cha, cũng như ở Việt Nam, Kim Thân Cha cũng vậy, dùng dùng chạy theo. Tôi hỏi coi có khả năng chịu đựng được không? Chịu đựng được là phục vụ được, nhưng mà rốt cuộc rồi cũng tự nó tách rời. Tách rời đi để làm gì? Để đi nói xấu. Trước khi ôm Cha, nói Cha tốt; bỏ Cha nói xấu Cha, rồi rốt cuộc ai là xấu? Người thị phi là xấu nhất. Người thị phi thì tự dày tâm thân, mờ mịt trong giấc ngủ, hiểu không thấu, lý rất cạn, phạm vi eo hẹp, không nhìn được bình diện Thượng Đế đã và đang làm việc. Cho nên tự nó sụp đổ mà thôi.

Cho nên ngày hôm nay đã có người xưng danh Cha xuất hiện, trách nhiệm, dẫn thân, muốn làm đạo. Nếu các bạn là thật sự người tu đạo Vô Vi, thì cứ giữ pháp Vô Vi mà tu, đâu có phải ôm Cha, giữ Cha, các bạn mới có cơ hội tiến hóa đâu? Ôm Cha, giữ Cha các bạn mới có cơ hội lên thiên đàng đâu? Các bạn phải thấy rõ điều này, trách nhiệm đó là các bạn phải tự tu, các bạn hòa đồng với vũ trụ, các bạn đang nắm cái luật vũ trụ mà các bạn không hành, không trở lại, thì các bạn đi tới cái chỗ kêu học hỏi một cách khổ cực hơn. Khi đụng chạm với sự khổ cực, những lời chơn lý luôn luôn trong suốt, minh triết thì nó phải gọt rửa, xây dựng phần nội thức của các bạn. Muốn xây dựng nội thức của các bạn thì phải đụng chạm cái hình thức ở bên ngoài. Nhiều bạn bị đụng chạm một hai chút, chán nản. Cái chán nản đó mà cũng không thấy rõ cái tự ái của mình, vẫn còn đứng cao. Một khi mà thấy cái tự ái của chính mình rồi thì dẹp nó đi. Ta là người Vô Vi chỉ lo tu và ảnh hưởng người khác. Trục diện với Thượng Đế cũng vậy mà thôi. Nếu chúng ta không tu, không ảnh hưởng thì Ngài sẽ biến ra con quỷ mà phá ta. Phải hiểu chỗ

này, các bạn lên đến Phật giới cũng vậy; nếu các bạn không thực tâm tu thì con quỷ nó hiện ra nó phá bạn, thủ bạn, càng ngày càng cho các bạn vun bồi tự ái càng dữ hơn, thủ thế, thờ cúng lạy lục một hồi rồi các bạn thành ra âm binh luôn hết.

Các bạn chưa thấy sự siêu diệu của Bè Trên, cũng có bè đảng mạnh mẽ lắm, phỉnh phờ đủ thứ, lường gạt đủ thứ, là để đưa con người xuống lục đạo luân hồi khổ cực. Bọn đó đang trông, đang nhìn vào Vô Vi, muốn phá Vô Vi, nhưng mà hành trang của người Vô Vi: Nhẫn Nhục, Nhẫn hòa, Dẫn Thân, Hành Đạo, thực tế, không lệ thuộc, không xin xỏ ai. Biết rõ đường đi rồi, ta không tu không tiến. Ta tu, ta tiến, thì ta được tận hưởng Bè Trên độ. Tầng giới nào đều có chư Thần, chư Thánh độ chúng ta mà nếu chúng ta không tiến tới, ai độ chúng ta? Các bạn không đến xứ Mỹ, người Mỹ đâu có giúp cơm, giúp áo, giúp quần, giúp công ăn việc làm. Bạn cứ ngồi ở nhà hoài, cứ tưởng cầu xin Mỹ tới giúp bạn thì chuyện đó bẽ bề, mà bạn phải đến xứ Mỹ, bạn mới thấy rằng họ đã giúp. Còn các bạn bỏ xứ Mỹ tới xứ Phi cũng thấy người Phi giúp. Hỏi tình thương tràn đầy khắp các nơi, biển yêu lớn rộng bất cứ chỗ nào, bạn đem cái công tâm vì đạo, tâm hướng thượng, tâm hòa đồng, tâm thương yêu, tâm xây dựng, đó là cái khí giới của Thượng Ngươn, khí giới tối tân nhất của Thượng Đế đã tạo ra trong con người và sẽ đưa con người và giải thích cho con người biết rõ rằng: khí giới tình thương là khí giới mở đường cho Nhơn loại tiến tới hòa bình vĩnh cửu.

Các bạn thử xem các bạn tu, rồi một thời gian các bạn thực hiện được Tình Thương và Đạo Đức, hỏi tâm thân các bạn an không? Đường đi các bạn rộng không? Lời nói của các bạn cởi mở không? Rồi các bạn sẽ tự cảm tôi đã phá mê phá chấp, chịu nhìn nhận sự sai lầm của quá khứ của tôi, ôm ấp những chuyện không cần thiết mà bỏ nguyên lý cần thiết để xây dựng cho chung, tôi mới thấy tôi có lỗi, càng thấy có lỗi thì càng ăn năn hơn, càng chịu tu hơn, càng thực hiện được thì mới càng thấy rõ chính con người là quan trọng. Con người mà không có tận dụng khả năng của chính mình thì tình người không có. Phải biết tận dụng khả năng của chính mình, đừng có ôm lý đạo của bên ngoài, rước câu này thỉnh câu nọ đem vào tâm, dè bẹp tư tưởng của chính mình mà không phát triển.

Chúng ta chấp nhận đến đây một thời gian ngắn ngủi, học hỏi không ngừng nghỉ trong mọi sự kích động và phản động, bất cứ hoàn cảnh nào cũng phải học, từ vua cho tới dân không có một người nào có thể từ chối được. Rốt cuộc là phải học sự thật và nhìn nhận sự thật. Cho nên ngày hôm nay tôi tu đến đây trên 60 tuổi, nhưng tôi vẫn khỏe mạnh, vì tôi thấy rằng luật Trời không xa tôi, trong tôi và tôi học hằng ngày và tôi phải giữ hằng ngày. Sự quân bình của tôi luôn luôn, luôn luôn được vun bồi. Tôi không dám bỏ phế bất cứ ở trường hợp nào, bất cứ ở khía cạnh nào, trước cho tới thanh, thanh cho tới trước đều có sự hiện diện của tôi, nhúng tay vào đó học hỏi để thăng hoa, không còn sự sa mê nữa.

Cho nên mỗi năm mỗi kỳ đều có cơ hội thì thăm cùng các bạn, để các bạn xét thăng giã này đi khắp thế giới càng ngày càng hư hay không? Hay là nó mình mẫn hơn ta? Ta càng ngày càng tu, càng ôm ấp, càng động loạn, càng mê chấp, suy luận sai, không biết nguyên lý của vạn linh, đâm ra khen một chỗ mà chê một chỗ, đó là mất quân bình. Phải cảm thức tất cả các phương diện và phải quán thông các phương diện mới thấy cái hạnh hy sinh của vạn linh đang độ ta. Bây giờ ta làm gì? Ta chỉ có tu mới độ tha.

Cho nên các bạn phải bình tâm xét lại. Đơn giản hóa tư tưởng đi rồi các bạn thấy sự phức tạp của các bạn cũng không khác gì rác rến, đã

Thơ

TẾT VÔ VI

Tết này là tết Vô Vi,
 Cùng nhau tu học lo đi trở về.
 Dù cho cách trở sơn khê,
 Mau mau dẫn bước kịp về đến nơi.
 Máy lờ nhẩn nhủ ai đi!
 Siêng năng hăng pháp, ta thời chớ quên.
 Dù cho lên thác, xuống ghềnh,
 Thì ta vẫn giữ tâm bền lo tu.
 Quê nhà rêu phủ âm u,
 Chờ ta trở lại trũng tu lại nhà.
 Trở về gặp lại Mẹ Cha,
 Gia đình sum họp vui ca tương phùng.

LƯU THỊ HẠNH
 (Dallas, Texas)

HỌP MẶT

Mỗi tuần họp mặt một lần,
 Anh em học hỏi, góp phần dựng xây.
 Ngồi chung bàn bạc cũng nhau,
 Chia bữa xẻ ngọt, trước sau dung hòa.
 Thương yêu nhắc nhở cho nhau,
 Đờ Cha cập bên để chớ chúng ta.
 Thầy Cha chờ đợi bao ngày,
 Mau mau kéo trễ chuyên đờ về QUÊ.
 Cha thời thao thức thâu đêm,
 Thương cho con dại, tâm còn phân vân.
 Anh em mau hãy quay về,
 Con đờng chánh giác, không lầm, không sai
 Mở băng nghe tiếng Thầy Cha,
 Âm ba dịu dịu, tình thương tràn đầy.
 Nở nở lại phụ công Thầy,
 Ráng lo tu học đáp đền Thầy Cha.

Sư Tỷ Địa Đức Công
 (San Diego)

Tư tưởng hư vô

Trong động mà đạt tịnh thì mới thật sự là tịnh.

L.S.H.

Như thú hoa tươi đẹp chỉ phô trương màu sắc mà chẳng có hương thơm, những người chỉ biết nói điều lành mà không làm điều lành, chẳng đem lại ích lợi.

Kinh Pháp Cú.

Đức Lão Tử nói: "Dạy bảo mà không cần đến lời nói. Sự ích lợi của vô vi trong thiên hạ ít ai hiểu kịp."

* MỘT VỊ PHẬT *

Có hai người bạn cũng làm nghề dạy học, cũng là cử sĩ tại gia, nhưng tính tình khác biệt nhau. Một người tên Ứng Hồ, rất nghiêm trì giới luật. Ứng Hồ không bao giờ uống rượu, không bao giờ ăn sau 11 giờ sáng. Người kia tên Tân Văn, là giáo sư triết học tại một trường đại học, Tân Văn thì trái lại, không bao giờ để ý đến những lễ luật, lúc nào thích ăn thì ăn, khi nào muốn ngủ thì ngủ.

Một hôm, Ứng Hồ đến thăm Tân Văn, gặp lúc Tân Văn đang uống rượu. Trong bụng Ứng Hồ có ý khinh thường Tân Văn là kẻ không biết giữ gìn giới luật.

"Chào anh bạn quý! Anh dùng với tôi một ly nhé?". Tân Văn vui vẻ mời chào.

"Tôi không bao giờ uống rượu.". Ứng Hồ nghiêm nghị trả lời.

"Người không biết uống rượu không phải là người." Tân Văn bợn cợt trả lời.

"Chỉ vì tôi không biết uống rượu mà anh nói tôi không phải con người sao? Nếu tôi không phải con người, vậy chớ tôi là cái gì?". Ứng Hồ giận dữ hỏi lại.

"Là một vị Phật." Tân Văn điềm nhiên trả lời.

ĐÔNG ANH sưu tầm

Phiêu bồng

Kính tặng Cha Nhấn Hòa

Phiêu Bồng!
Mang kiếp trần ai
Nhân gian chịu nặng
Đường xa nắng bay
Nước non với đầy

Túi rơm, giày cỏ
Dẫm bước chông gai
Rượu lưu ly chưa nhấp
Ta hề...ta say...

Đầu đội tuyết sương
Chân mây lướt gió
Cửa Vô Vi bỏ ngõ
Tâm tình, biết tỏ cùng ai?

x x
x

Phiêu Bồng!
Lạnh chiếc áo manh
Nghe xuân tới muộn
Én vờn trời xanh
Nhân gian bụi cuốn
Ta hề...lướt nhanh...

Dầu giải gió sương
Vai mang, túi rỗng
Ân tình không vương
Mặc cát bụi đường

Lê gót miệt mài
Vui niềm đắng cay
Cơm khô, nước lã
Ta hề...thân trai...

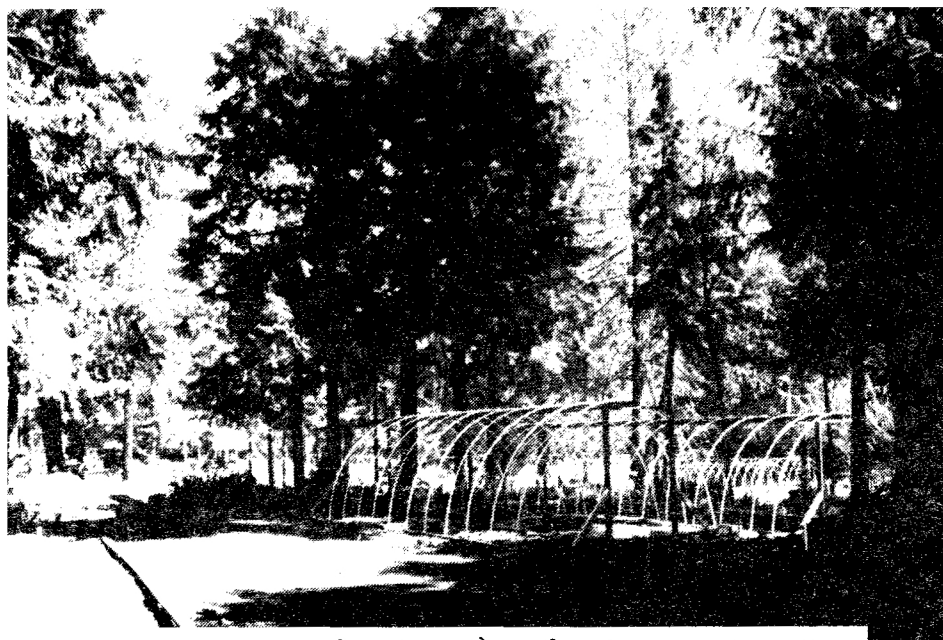

KIM HƯƠNG

1/5/88

(Bài thơ này tả những ngày bụi đời của Cha Nhấn Hòa)

HÌNH ẢNH XÂY CẮT CHUẨN BỊ CHO
ĐẠI HỘI VÔ VI 1988
TẠI THIÊN VIỆN NHÂN HÒA

Những khuôn sườn của lều ngủ đã được dựng lên,
đang chờ được lợp.

Các nữ đạo hữu đang hăng say đóng sần
để lót dưới những căn lều.

Hiền huynh Lý Vĩnh Minh
 tinh khâu những làm việc
 hăng say. Huynh Minh đang
 bắt ổ điện.

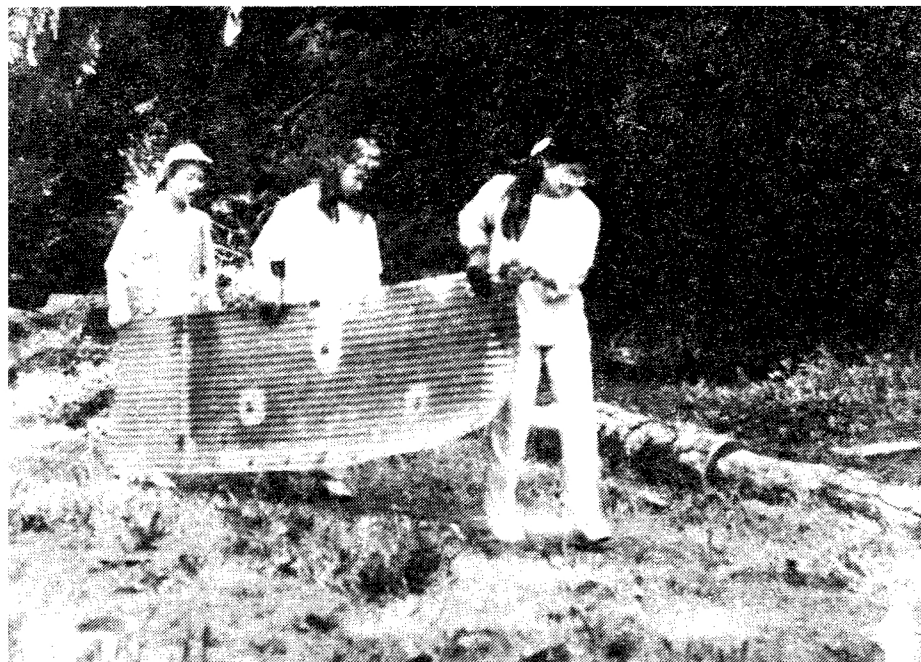
TÌNH CHA

Cha Trời dẫn d
 Cửa cây dẫn gỗ bo
 Cát lều, đóng s
 Dựng thêm nhà mát,
 Nhấn Hũa phong
 Thông reo, suối ch
 Các con khắp né
 Về đây dự Hội tỉnh
 Gắng công bồi đ
 Cùng nhau tu học v
 Đứng nên cố-chấ
 Thương yêu hũa cảm
 Thiên Đàng ở tạ
 Cùng nhau vui hát,

Huynh Ông Bình Chương và
 Huynh Đoàn Văn Tư
 đang khai hoang khu rừng

Ba cô thôn nữ tu thiện
 đang hợp sức dọn dẹp

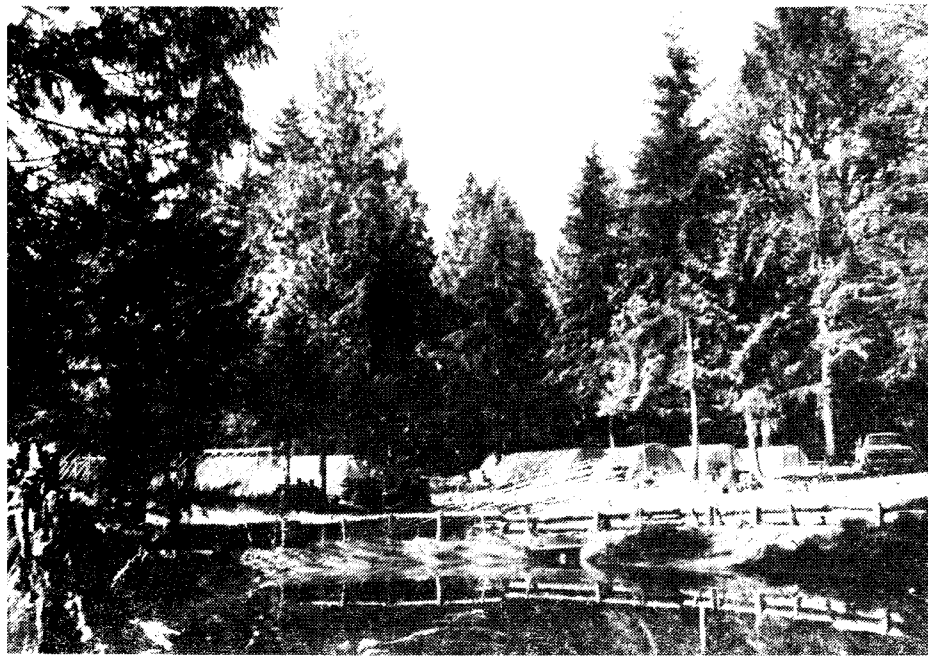
ON

t dẫn con,
 bon suốt ngày.
 ạp, phủ xây,
 kịp ngày "Hồi Sinh".
 cảnh hữu tình,
 ấy, đượm tình Quê Hương.
 o bốn phương,
 thương Cha Thầy.
 ập dựng xây,
 i vầy bên nhau.
 y câu mâu,
 nhiệm mẫu Cha ban.
 thể gian,
 mở màn "Thượng Ngươn".

Nhà vệ sinh sắp được hoàn tất nhờ sự hợp sức của tất cả mọi người

LƯU THỊ HẠNH

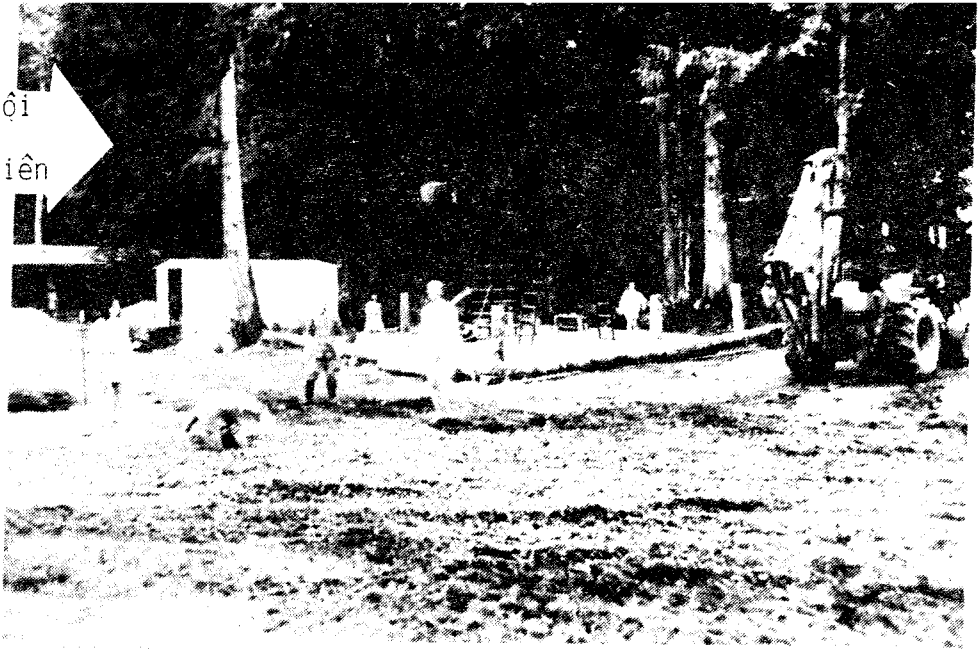
Những dây lều đã hoàn tất đang chờ đón bạn đạo bốn phương

Tu sinh và bạn đạo đang hợp sức đóng sàn của căn nhà vệ sinh

Huynh Cúc và huynh Thái đang gắn ráp những tủ và bồn rửa mặt của nhà vệ sinh

Trẻ em tham dự Đại Hội cũng có khu vườn trẻ rộng rãi và thiên nhiên

Sau những giờ làm công quả xây cất, các bạn đạo và tu sinh cùng quây quần ăn uống. Nhà bếp làm bánh xèo hết xây!

Thơ

Chuyện ngụ ngôn ý hàm Tâm Đạo
Trình bà con bạn đạo cùng coi

Một chàng nghịch, dẫn năm thầy bói
Mù tử xưa, "chùa" biết con voi
Vào nơi Sở Thú vui chơi
Để chỉ cho biết con voi thế nào?

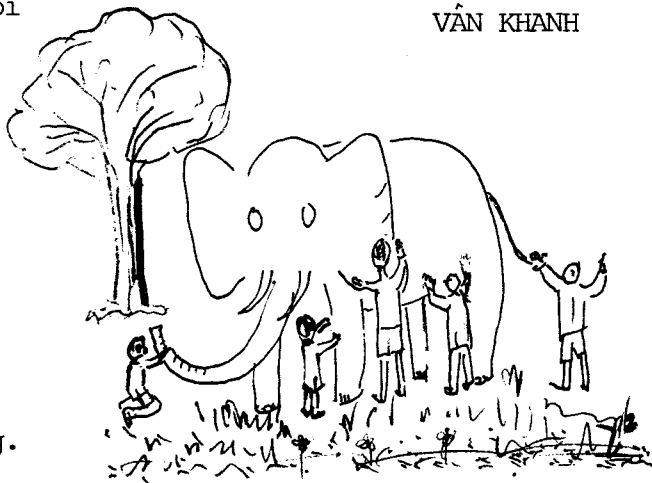
Một Thầy có dáng thật cao
Chàng bèn cho đứng sỏ vào cái Tai
Thầy thú hai ngang vai thước mốt
Chàng cho sỏ Chân (một cái thoi)
Thầy ba cho nấn cái Đuôi
Thầy tử khổ sỏ lui hui cái Vòi
Thầy năm Minh cử vuốt hoai
Mỗi Thầy một lượt vào "coi" cho tường

Trên đường về giởng giởng tự đắc
Mỗi Thầy đã ăn chắc biết voi
"Con voi giống cái chổi thoi"
Thầy ba chu mỏ, chu môi kẻ hoai
Thầy thú năm cái dãi: "Không phải,
Con voi này hết cái phần thoi!"
Thầy hai: "Đừng có khua môi,
Cột nhà ấy mới hết thời con voi"
Thầy tử bèn nhảy chơi chơi
"Các anh lão hết, sai rồi, nghe tôi
Con trần mới giống con voi.."
Thầy thú nhất cười hoai ra về
Ta không thêm cái trẻ con đâu
"Con voi giống cái quạt Tàu,
Các anh sai hết, cãi nhau lăm gì"
Vả cử thế vừa đi vừa cãi
Đánh đấm nhau tranh mãi hơn thua
Anh chàng nghịch ngợm vào hùa
Xúi này, xúi nọ, cười đùa rồi đồng.

Sau thấy mãi vẫn không xong chuyện
Các Thầy bèn lên huyện xét soi
Nghe qua câu chuyện đầu đuôi
Quan huyện cười mãi không thoi, phán rằng
"À ra thế đấy, khổ thân!
Vớ đầu, sừng mắt dành phần đúng sai
Ông nào cũng đúng, cũng tài
Nhưng chỉ một góc, đoán hoai không ra
Cả năm cái thấy hộp hòa
Góp ý xây dựng mới là biết voi
Đừng nên tranh luận ông ời!
Yêu thương, xây dựng, giúp người, giúp ta
Anh em thực hiện chữ Hòa
Mù mà chịu học, khỏi lòa mới hay
Không nên cố chấp người sai
Xét mình trước đã, học hoai, tiến mau"

Năm Thầy lần lượt trước sau
Gám ớn Quan huyện, ôm nhau cười xoa
Cùng vào Sở Thú kiểm qua
Vòi, mình, đuôi, cẳng, tai hòa thành voi
Hình trần, phần, quạt, chổi, cây
Cái nào cũng đúng nhưng bày góc thoi
Hộp chung mới đúng hình voi
Từ nay tưởng trở học, thoi khỏi lòa.

VÂN KHANH

rước từ văn tự này tới văn tự nọ, từ lý thuyết này tới lý thuyết nọ. Thực hành không có, chỉ tạo ra một giáo lý lếu láo: nói đủ thứ, nhưng mà không hành được. Sửa mình không được rồi vẫn kẹt trong cái phiền não sai quấy đó, không bao giờ phát triển. Tới già rồi tóc bạc mắt lờ, run rẩy rồi mới thấy mình đời đã ngu rồi, mà tu còn ngu thêm nữa, không phát triển. Cho nên nên văn minh mà tôi đã thực hành trong thế kỷ này là ảnh hưởng các bạn, trao lại cho các bạn để các bạn phải đi đúng đường lối. Những bạn đi đúng đường lối đều phát triển tâm tư và đều thấy đời sống cũng là đang học, chết lại còn tiến hóa học thêm. Thành ra sống chết đối với người tu Vô Vi không nghĩa lý gì vì rõ đường lối rồi, sanh cũng học, tử cũng học, nó mới nằm đúng ở trong cái luật hóa hóa sanh sanh vô cùng, lúc đó nó mới thấy cái hồn nó bất diệt, lúc đó nó mới nhìn nhận rằng còn nhiều thế giới ở bên ngoài. Ta phải mở thêm những tầng số sáng suốt ở bên trên, chúng ta mới cảm thông được mọi nơi mọi giới, thì chúng ta không có a dua theo Thần, Thánh, Tiên, Phật, Thượng Đế mà ngậm nga, không hiểu đường lối, tự hại mình. Nghiệp duyên không gỡ, tạo thêm rầu lo thì đâu phải người tu. Người tu của thời đại này là một người tu thật sự Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Khoa học huyền bí là nó thật sự nằm trong tâm thức của các bạn, nằm trong chơn tâm các bạn, nó khai triển vô cùng, mở khuyết này tới khuyết nọ, liên tục không ngừng nghỉ. Chớ đừng có nói tôi nhắm mắt tôi thấy hình ông này ông nọ là tôi đến nơi, chưa đâu các bạn. Thiếu gì tụi sáo ở cõi trung thiên, chỗ nào cũng có hết, ma quỷ đầy đường. Tà nhất định là phải phá chơn, nhưng mà chơn vẫn thương yêu và tận độ. Bao nhiêu triệu tỷ tỷ tỷ năm cũng vậy, chơn vẫn còn. Nhẹ làm trời, nặng làm đất, không lo vấn đề đó. Lo ta nặng mà thôi, lo ta càng ngày càng tu càng trì trệ, càng cố chấp, càng cưỡng cưỡng trong sự điên loạn của tư tưởng, thì không bao giờ tiến hết.

Cho nên ngày hôn nay chúng ta có nhiều cơ hội xum họp, như Đại Hội hàng năm cũng là cơ hội xum họp để trao đổi, để phá mê phá chấp, phá cái chuyện cũ kỹ xa xưa, tôn sùng một ông Thầy, tôn sùng một ông Cha, nhưng mà quên tôn sùng giữa bạn bè mình, kỳ thị bạn bè mình. Tôi quen Cha, tôi được Cha chăm, mấy thằng đó không được Cha chăm. Cái đó là sai rồi, nó cũng là anh em mình, nó chưa tới cái trình độ cao siêu nhưng mà nó đang đi ở trình độ trung dung, cũng là một bài học ảnh hưởng cho những người thấp hơn nó và cũng ảnh hưởng cho những người cao hơn nó. Tại sao nó thấp hơn mà ảnh hưởng cho người cao? Người cao mới thấy rõ ràng lúc ở trình độ đó anh thế nào, anh phải vượt qua bằng cách nào? Bao nhiêu đau khổ hơn anh mới có nhè một chút sáng suốt mà ngày nay nó ở trong trình độ đó nó vẫn có sáng suốt, nó nhờ cái gì? Nhờ cái pháp. Rồi đây nó sẽ tiến tới vô cùng và nó kính trọng bạn bè tu học, quý thương bạn bè tu học, cái đó mới là chánh pháp, khinh thị không phải là chánh pháp.

Nếu ta có khả năng, ta nắm được chơn lý, hóa giải mọi sự trước ô của nội tâm thì ta không có ngại hà gì sự trước ô của một người bạn tu đem tới cho chúng ta. Ta có thể ảnh hưởng nó như không, rước phần trước khí của nó, để độ cho nó trở về với sự chính giác và nó xử dụng khả năng của chính nó. Điều này là điều cần thiết, không phải giáo dục như xưa xưa nữa, dè dặt dè tử, không có vụ đó. Cho nên bao nhiêu lần các bạn kêu tôi bằng Thầy, phong tôi làm Thầy để cho tôi trách nhiệm giáo dục các bạn. Không! Tôi đã nói rằng tôi tự tu tự tiến và ảnh hưởng các bạn. Các bạn cứ nhìn tôi đi đây đi đó, xét tôi đã làm gì, có lương gạt ai không? Có vì mọi người không? Vì sao tôi phải đi như vậy? Cái pháp tôi đã trao cho các bạn, chỉ chờ ngày các bạn thực hành. Rồi tôi đi đây đi đó để các bạn có thì giờ nghe những cái gì tôi đã nói, và tôi

đi đây đi đó tôi gieo những cái gì tôi đã làm, cho tất cả mọi người được gặp tôi, ngộ tôi.

Cho nên cái đường đi của con đường đạo nó thăm thẳm, nói trong một giờ, mấy chục phút có thể thấu băng, nhưng mà việc làm nó đòi hỏi nhiều năm. Tùy hoàn cảnh, cho nên tôi đã nói hoàn cảnh là ân sư. Các bạn nắm pháp đi nhưng mà các bạn phải quý cái hoàn cảnh của các bạn. Hoàn cảnh của các bạn ngày hôm nay nó xảy ra như vậy, đó là một cơ hội cho các bạn xem nên tịnh hay là động. Đó là một bài học, một cơ tiến hóa trực diện giáo dục ngay trong gia đình bạn, nó là ân sư. Mà nói mãi nói hoài tới ngày hôm nay nhiều người cũng chưa cảm thức, tôi còn phải kiếm ân sư là ông Tám, ân sư là ông Cha, cái đó là mình muốn tham quá. Chính cái hoàn cảnh của mình nó khít một bên mà mình cũng lo không xong. Có hai vợ chồng mà cãi vã, hai vợ chồng mà chấp mê, hai vợ chồng mà không đẹp được tự ái, tu cái gì? Đọc kinh sách để làm gì? Đọc truyện ông này, truyện ông nọ, truyện ông kia, ông là tự tu tự tiến mà mình cũng không chịu tự tu tự tiến làm cho gia đình nó ổn định, mà bây giờ mình làm cho gia đình lộn xộn, nghi ngờ lẫn nhau không biết thương yêu, hỏi các bạn sống được bao nhiêu năm nữa mà làm những hành động ô trược như vậy, có thẹn thùng không? Có xấu hổ không? Tôi biết, tôi biết các bạn đang đứng trong những vị trí tranh chấp vô lý. Rồi đây các bạn nghe tôi các bạn thực hành, chính bạn mới là người gỡ tội cho bạn, chính bạn mới là người tháo gỡ những ô trược trong nội tâm của các bạn. Có cái pháp này, các bạn yên trí đi. Giữ pháp mà tu, nhìn hoàn cảnh là ân sư, nhịn nhục để học hỏi và tiến hóa. Chúng ta càng nhịn nhục càng độ đời được. Đừng có mê chấp, đừng sợ ai xâm chiếm. Ta biết tự tu tự tiến thì chẳng có sợ ai xâm chiếm, mà ta cầu xin là chúng ta sẽ bị xâm chiếm. Vì sao? Cầu Chúa không thấy mặt Chúa, cầu Phật không thấy mặt Phật, cầu Thánh không thấy mặt Thánh, cầu Thần không thấy mặt Thần, hỏi chú con ma nó tới bạn có biết không? Nó nhập xác nó chiếm khối óc các bạn, một chấp nó nói thế này, một chấp nó nói kia, một chấp nó nói nọ, rồi các bạn nghe theo nó sao? Vậy chú cái khối văn minh khả năng của bạn để đâu? Không tận dụng khả năng của mình để hiểu, để mở trí mở huệ ra, để thực hành đi tới.

Chúng ta đã đến quả địa cầu này, chúng ta đi đây đi đó khắp xứ cũng là dùng ý chí mang xác phàm để xác nhận mọi sự việc. Còn chúng ta tu về thanh tịnh, nhẹ hưởng thượng thì tại sao chúng ta không dùng dũng chí thanh tịnh để đi tới đó, để phán xét mọi sự việc và học hỏi nơi đó, có lớp có lang, có Phật sự đó, có Tiên có Phật, có Thánh có Thần, tới trình độ nào đều có người lo cho chúng ta hết, mà nếu chúng ta bỏ phé thì ai lo? Cũng còn ma quỷ lo, địa ngục lo, lo để làm gì? Cho chúng ta thấy cái giá trị đau đớn mà chúng ta đã làm cho mọi người đau đớn, chúng ta đã đặt điều xảo láo để làm cho họ đau khổ, thì ngày nay chúng ta phải ném tất cả những sự đau khổ đó để thức tâm mà tiến hóa lên. Địa ngục không phải là một nơi tiêu diệt, địa ngục là một nơi tận độ một lần để cho mọi vong hồn ăn năn hối cải, gạt bỏ tâm tư ngu muội tự ái, nóng nảy điên cuồng và không biết sử dụng nguyên lý để thăng hoa. Tới đó mới thật sự nhìn nhận và giải tỏa để tiến tới.

Cho nên ngày hôm nay các bạn tưởng các bạn vinh dự lắm sao? Các bạn đang bị giam trong địa ngục trần gian này, ở trong thể xác này, nó đòi hỏi ham dục, ăn ngủ ỉa tam đại sự, tham sân si hỷ nộ ái ố dục cuồng cuồng điều khiển bạn, bắt phần hồn bạn phải lệ thuộc, phải khổ vì nó dễ cảm thức cái khổ, và thanh tịnh rồi quán thông cái khổ thì các bạn mới thấy đó là chơn lý. Xác của bạn là chơn lý, nếu các bạn không có cái xác này các bạn đâu có nói chuyện chơn lý, mà đâu có đi tìm chơn lý? Có phải cái xác của bạn là chơn lý không? Xác của bạn có kim mộc

thủy hỏa thổ, có nước lửa gió đất hợp thành hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ là một, có phải chơn lý không? Cái ông tu đạo cao thiết cao, giỏi thiết giỏi, đắc đạo đi nữa cũng nói cho ai nghe? Nói cho cái thằng có xác nó nghe. Thằng có xác là chơn lý. Xác thân các bạn có rồi, luật thanh nhẹ trong tâm hồn các bạn có rồi, các bạn không xử dụng nó, các bạn cứ hướng ngoại tranh chấp, sợ người này gạt các bạn, chạy theo có mấy đồng tiền, sợ mất, sợ người ta gạt, sợ khổ, sợ đói. Toàn là đặt vấn đề sợ không à, không có chịu hành. Rồi các bạn ngồi suy nghiệm coi tương lai các bạn có cái gì? Các bạn tranh chấp cái không, ôm cái của đó không trường tồn. Các bạn quên đi lúc các bạn đến tay không, rồi sẽ về với tay không mà không biết. Tội nghiệp trong cái giai đoạn tranh chấp vô lý ngu muội đó, tạo cho tâm hồn các bạn trì trệ và không có tiến được.

Cho nên một năm qua chúng ta đã thấy ta nhiều, hoàn cảnh đã dạy chúng ta học, mọi hoàn cảnh đều có sự kích động và phản động. Chúng ta ôn bài, hôm nay đầu năm, chúng ta lại lui lại về thanh tịnh chúng ta mới nhìn lại cái mặt của chúng ta, của quá khứ, cái mặt giả tạo của mày đã làm sai nhiều quá, cái mặt giả tạo của mày đã ngu si, cái mặt giả tạo đã hứa rất nhiều không làm được cái gì cho chính mày. Mình ở năm nay nhìn năm đã qua, chúng ta thấy khi mà chúng ta thấy được cái năm qua sai lầm rồi thì năm nay không lý không sửa được? Chắc chắn chúng ta sẽ sửa được. Chúng ta sẽ lui về thanh tịnh thì mọi việc sẽ được sửa. Các bạn càng niệm Phật thì càng trở về với quân bình thanh tịnh, nhịn nhục, hướng thượng, các bạn mới tận hưởng được của cải vô cùng chớ không phải cái chuyện 5,3 ngàn bạc ở thế gian này mà tranh chấp. Cái chuyện đó chuyện vô lý, ăn bánh cũng hết, xài bậy cũng hết, nhưng mà đó chuyển để cho các bạn thấy rõ ràng tâm eo hẹp, lệ thuộc bởi ngoại cảnh, ngoại vật mà không hay, rồi xây dựng cái tánh tự ái, tự lường gạt mình mà cũng không biết nữa. Ba cái đó nó hợp lại thành ra khổ đó bạn.

Ngày nay ta thức giấc rồi, đường đạo là quý, đường đạo cứ thẳng đường mà đi. Cái chữ tín là quan trọng, giữ lấy chữ tín làm người, đi tới đi, càng đi càng tiến, càng đi càng cởi mở, càng đi càng thanh thoát. Khi các bạn thanh thoát rồi, đem sự thanh thoát của các bạn đi vô bất cứ chỗ nào các bạn cũng hóa độ được cả. Nắm nó đi bạn, bạn nắm nó đi thì đi chỗ nào các bạn cũng ăn không hết, dùng có lo đói, dùng có sợ mất. Ở đời này không ai gạt bạn hết, chính bạn là người tự gạt từ nhỏ tới lớn rồi. Tôi nói câu này các bạn nghe có hơi trái tai, nhưng mà nhìn kỹ lại, nhìn kỹ lại, nhìn kỹ lại: lúc sơ sanh vô tư cho đến ngày hôm nay phức tạp trong cái tánh tình điên cuồng tâm tối của bạn, chính bạn đã tự gạt bạn rồi. Cởi mở ra đi bạn. Vui, hiện tại chúng ta chưa kịp vui với càn khôn vũ trụ. Tôi tu đạo hướng về càn khôn vũ trụ, nhưng mà chúng ta vui với thế giới này cũng đủ rồi. Rồi một ngày nào đó những người Vôvi đi đây đi đó, càng đi càng cởi mở, càng đi càng thương yêu, càng đi càng thấy tràn đầy cái biển yêu của tình thương huynh đệ Vôvi khắp nơi. Tự đẹp cái lý luận mé chấp, phản trắc, kỳ thị đen tối, bỏ nó đi, trở về với cái thức hòa đồng xây dựng để thăng hoa tự tưởng thì một bước đi của bạn là một niệm hành tu học, một hành động của các bạn là một đường sửa tiến tu tâm, bất cứ khía cạnh nào cũng đều phát triển nhưng mà phải lấy không làm đích mới đo lường tất cả những kích động tại thế gian. Nếu các bạn không biết lấy không làm đích thì nhiều khi bị sai lạc về lý phạm tranh chấp rồi khó ăn khó ngủ.

Cho nên đầu năm khai niên tôi không biết nói gì hơn, có đôi lời cùng các bạn, chúng ta vui trong thực hành, chúng ta tay nắm tay đi nữa, đi

trong tâm thức chứ không phải làm cái chuyện bề ngoài đưa rước rồi nói những câu xã giao vô ích không cần thiết, nhưng mà tâm chúng ta phải xét lại phải đi được, phải hành được, mở được mới thấy thật sự là con người rất có giá trị, không có một khoa học gia nào có thể chế tạo ra được.

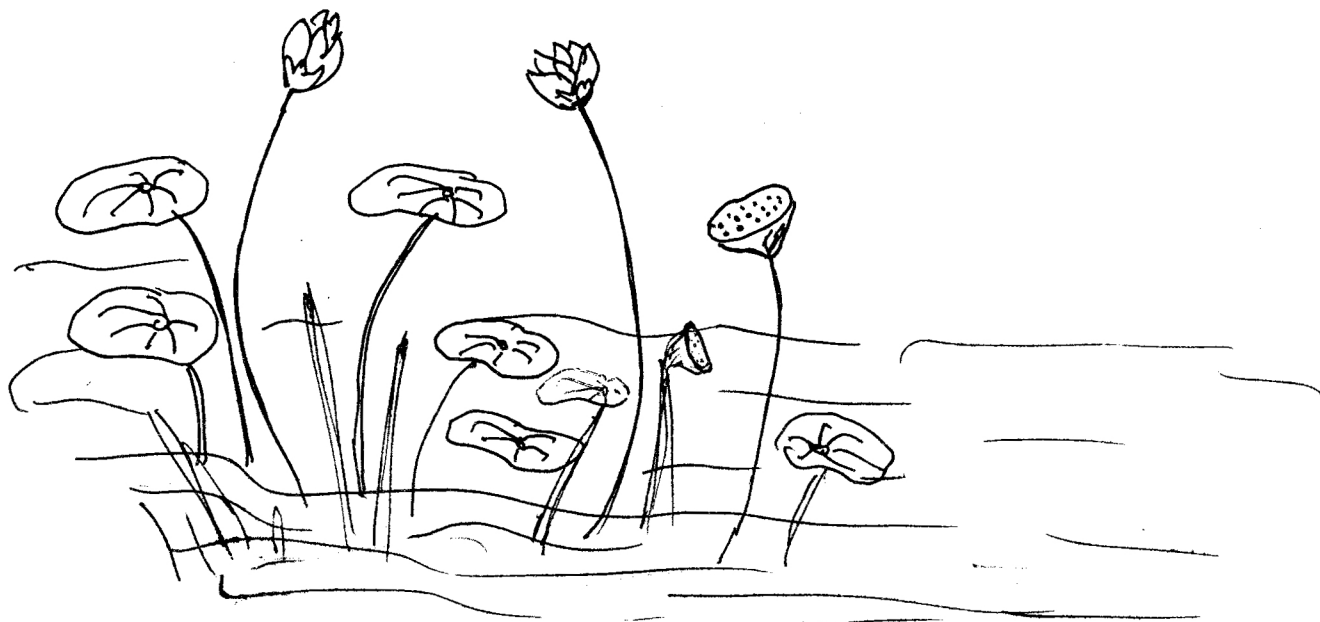
Ta đã đem luật xuống thế gian, luật trời, luật của càn khôn vũ trụ mang trong mình. Tất cả mọi người đều có đầy đủ hết mà không biết sử dụng, hoang phí trong một kiếp người mà không có đóng góp được gì cho quả địa cầu hiện tại.

Khoa học đã giúp rất nhiều, xây nhà cửa tốt đẹp, nơi ăn chỗ ở, phục vụ quần áo đầy đủ. Thế gian kêu là văn minh, nhưng mà chưa phải văn minh đâu bạn. Tu đi các bạn mới thấy cái cõi văn minh vô cùng ở bên trên, muốn là có, muốn là đến, muốn là đạt. Rồi đây chúng ta sẽ cố gắng làm những cái gì chính chúng ta đã nắm, đã được và cống hiến cho tất cả mọi người. Mỗi người một việc rõ rệt, không có sai chạy và không có dụng bất cứ một cái lý thuyết của ai, trong thực hành ông tu ông đắc bà tu bà đắc.

Cho nên hôm nay tôi cũng còn duyên lành nói chuyện cùng các bạn để các bạn nghe qua, tự phân tách rồi chúng ta nghiên cứu coi cách nào hay hơn, hay là ông Tám khùng này nói bậy, chúng ta phải sửa để dẫn độ ông Tám tiến nhanh hơn, cũng như ông Tư mong mỗi mọi người tiến như ông Tám, thì cái sự cao quý đó trường tồn vĩnh viễn bất diệt, sự thương yêu đó luôn luôn tràn đầy ảnh hưởng trong càn khôn vũ trụ.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của các bạn đầu năm Mậu Thìn
Kính chúc các bạn tâm thân thường lạc.

LSH

NHỮNG BƯỚC CHÂN ẤM THẤM.

Ngày xưa, mỗi cuối tuần, khi có dịp tham dự sinh hoạt thiện chung tại thiện đường, tôi thường hỏi thăm chủ thiện đường sách báo Vô Vi. Tôi vẫn nhớ kỷ niệm cái ngày tôi được tặng quyển sách đầu tiên, đó là quyển "Tôi tâm đạo". Chính nhờ quyển sách này, mà tôi đã đi từ sự tờ mờ, muốn tìm hiểu, đến chỗ cố gắng thực hành phương pháp, công phu theo sách chỉ dẫn. Tôi thường mân mê những trang sách mới, và thầm ước ao sẽ có dịp viếng thăm nhà in Vô Vi, nơi đã in phát miễn phí các sách vở trên.

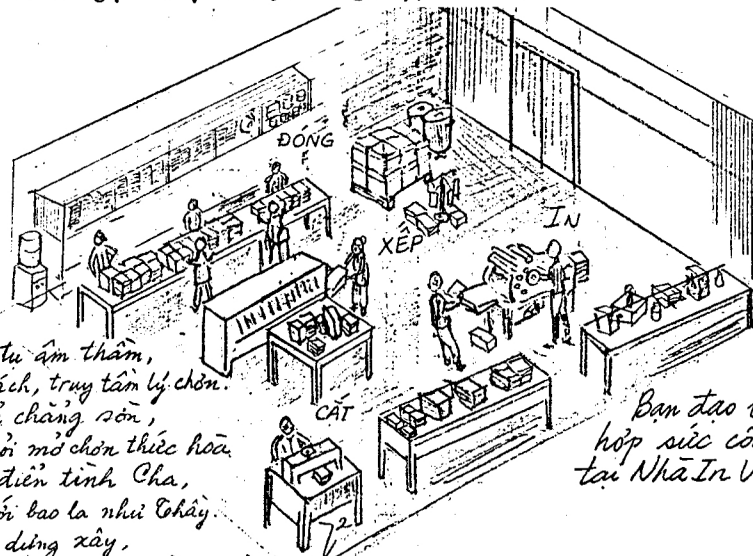
Rồi cái ngày đó nó cũng đã đến. Nhân dịp đến thăm bạn bè ở vùng Orange County, từ khu phố Bolsa sầm uất, dập dìu nam thanh, nữ tú, già trẻ chen vai, sát cạnh đi mua sắm vào ngày cuối tuần, tôi lần bước theo địa chỉ trong sách để tìm đến đúng ngay vị trí nhà in Vô Vi.

Nằm trên một con đường vắng vẻ, nhà in Vô Vi lặng lẽ nép mình vào bên trong, cách biệt hẳn với sự nhộn nhịp của khu phố Bolsa đông đúc ở ngoài kia. Hôm nay là ngày chủ nhật, tôi tưởng nhà in không hoạt động, vì thấy các cửa vẫn đóng cạnh bên đóng cửa im lìm. Tôi thử đẩy cửa bước vào, và ngạc nhiên khi nghe tiếng cười nói vui vẻ từ bên trong vọng ra. Những guồng mắt vui tươi của các bạn đạo chào đón tôi, không cần biết tôi từ đâu đến, tự nhiên và thoải mái là cảm giác đầu tiên tôi có được.

Căn phòng nhỏ bên ngoài được chia làm hai. Một bên là phòng khách, một bên là phòng thiện. Nhìn lên tường về bên phải, là bức hình của Đức Tổ Sư Đổ Thuần Hậu và hình Đức Thầy Tám đang tỏa ánh mắt từ ái, dịu hiền, khiến căn phòng thêm trang trọng và ấm cúng hẳn lên. Tấm kính Đức Quan Thánh trên tường nhũ lấm rục sáng cả căn phòng. Anh quản lý nhà in cho tôi biết đây là chỗ ngồi thiện chung của quý bác và anh chị đến phụ giúp việc ấn loát kinh sách.

Bước chân vào căn phòng bên trong, tôi thấy mọi người đang vừa làm, vừa cười nói, vui như không, khi Tết trong nhà. Những chồng kinh sách đã in được xếp ngay ngắn trên kệ. Mỗi khi các Thiện Đường, các Trung Tâm hoặc ở trại ty nạn cần đến là các bạn phụ trách việc phân phối gởi ngay đi bằng đường bưu điện. Những trang sách đã in xong, được xếp thành chồng đầy cả ba bàn dài, đang chờ đợi những bàn tay của bạn đạo xếp thứ tự theo trang. Cạnh bên là chiếc máy xếp trang, đang đều đặn tuôn ra từng xấp khoảng 20 tờ theo thứ tự. Khi nhà in mới hoạt động, máy xếp không có, mọi việc đều phải làm bằng tay, xếp từng tờ. Nay chiếc máy xếp này, chạy một ngày có thể bằng năng xuất của khoảng tám người. Thịnh thoang cái máy xếp này "đỉnh công", làm long óc, khô đầu, chạy xót tở là các bác và các anh chị lại réo gọi những vị chuyên viên kỹ thuật "cây nhà lá vườn", chứ đâu có tiền gọi thợ chuyên nghiệp đến sửa.

*Nhà in
Vô Vi*

*Bên phòng quy tụ ấm thắm,
Ấn hành kinh sách, truy tâm lý chơn.
Thớ khăn vắt và chần sồi,
Cũng như học hỏi mở chơn thức hoà.
Hòa trong thanh điển tình Cha,
Chường yêu mọi giới bao la như Chày.
Tinh linh vui vẻ dựng xây,
Góp phần công quả, vượt mây về nguồn.*

*Bạn đạo vui vẻ,
hợp sức công tác
tại Nhà In Vô Vi.*

Chiếc máy cắt giấy, nằm cạnh bên đang đều đặn cắt những chồng giấy vừa mới in ở khổ lớn, thành khổ giấy nhỏ của trang sách kinh. Cạnh bên là tiếng kêu đều đặn của chiếc máy xóc giấy. Những chồng giấy lạch lạch được xếp vào và vận máy lên là vài chục giây sau, giấy nằm ngay nếp, chỉ chờ đưa qua máy cắt. Đặc biệt ngoài chiếc máy xóc giấy mua từ tiệm, bạn sẽ được dịp nhìn thấy hai, ba cái khác kiểu, nhưng cũng xóc giấy được, do các tay chuyên viên nhà in chế biến, gắn ráp từ những vật dụng có sẵn hoặc được lượm lặt đem về.

Cái máy đóng gáy sách cũng được các anh em chế biến, mà lại làm được việc. Hạng ngàn cuốn kinh sách đều phải vào nằm gọn trong lòng máy để thoa keo ở gáy sách rồi mới được gắn bìa trước khi gởi đi đến bạn đạo. Cái máy to lớn nằm giữa nhà là chiếc máy in, nó đã làm việc đăc, lực nhất, từ khi được mua về sáu năm về trước. Nếu bạn thử làm một bài toán nhỏ sau: Trung bình một cuốn sách có 100 tờ phải in, mỗi lần in 1000 bản, và số sách được in là khoảng 20 cuốn thì bạn sẽ thấy được bao nhiêu tấm giấy đã chạy ngang qua máy in này:

$$100 \text{ tờ} \times 1000 \text{ bản} \times 20 \text{ cuốn} = 2,000,000 \text{ tờ.}$$

Đó là chưa kể, có nhiều cuốn được tái bản rất nhiều lần.

Bao nhiêu triệu tờ giấy đã chạy ngang qua máy, mỗi tờ chỉ tính một xu là, biết được cái máy in này đã góp phần công qua hơn trị giá của chính nó. Chiếc máy in này đã lỗi thời, so với máy móc tối tân trên thị trường hiện tại. Những miếng sắt bọc bên ngoài máy, được tháo gỡ ra, nhưng nó vẫn không mãng, vẫn tiếp tục nhận nhục, phục vụ mỗi khi cần đến. Các bạn "chuyên viên kỹ thuật cây nhà lá vườn" cho biết, số dĩ phải lột trần cái máy ra như thế là để dễ dàng điều chỉnh máy, mỗi khi máy ho hen, trục trặc khi đang in. Máy này mà muốn thợ đến sửa, chắc thợ chế không làm. Thế mà các bạn chuyên viên kỹ thuật của nhà in vẫn góp nhặt "cộng quả" của máy đến hơi thở cuối cùng. Qua thật đáng nề phục sự cần kiệm của bạn đạo.

Được biết các bạn đạo tại nhà in có nhã ý góp tiền của mình để đặt tiền cọc mua một máy in khác, và hãng thàng Hội chị phải trả tiền góp ở phần, tiền còn lại. Ý kiến thật hay, đang chờ bạn đạo bốn phương "bật đến xanh" đây!

Nói đến nhà in, mà không nói đến phòng tối (dark room) là một điều thiếu sót. Tôi được bạn đạo tại nhà in chỉ chỗ để vào phòng tối. Đây là chỗ đặc biệt để chụp phim negative của những gì cần in. Sau đó, bản phim này được đưa qua vài bước kỹ thuật để thành bản nhôm có chữ, rồi sau đó, miếng bản nhôm này được đặt trên máy in, rồi mới in sang giấy được. Toàn bộ máy móc của nhà in Võ Vi hiện có phải nói là rất đầy đủ đối với những năm vào thập niên 1960. Tuy nhiên, đối với người mình, mới chân ướt, chân ráo, đặt chân lên xứ người, thì máy móc kia quả là tốt lắm rồi. Hãng hàng, lớp lớp bạn đạo đã đến phụ giúp việc với nhà in Võ Vi để giúp nhà in đứng vững và chạy đều đến ngày nay, khiến tôi chợt nhớ lại câu nói của Đức Kim Thiện Cha: "Hạnh thiên mà tâm không cầu, không vọng, chỉ muốn cứu khổ ban vui, ấy là hạnh Bồ Tát, cũng giúp trí con mau tiên hóa tới chỗ sáng suốt, thanh tịnh giải thoát."

Tôi thầm cảm tạ Ông Trên đã cho tôi thấy được con đường phải đi. Tôi cũng thầm cảm ơn những quyển sách đã giúp tôi có cơ hội tìm đến pháp lý vi diệu này. Mỗi lần cầm quyển sách trên tay, tôi thấy nó ẩn tàng bao nhiêu là tình thương và tâm huyết của người đã viết ra nó, cũng như của người đã giúp in nó thành quyển sách. Tôi chỉ biết nguyện vọng lòng, sẽ cố gắng tu sửa bản thân và đóng góp hết mình ở khả năng sẵn có, và làm tròn nhiệm vụ xây dựng ở vị trí của mình. Và những lúc rảnh rỗi, nhất là vào ngày cuối tuần, không riêng gì tôi, mà cả những bạn đạo khác, cũng vẫn sẽ tiếp tục đặt những bước chân âm thầm đến nhà in Võ Vi, nằm khiêm nhường, im vắng ở một góc, đường, để lại tiếp tục làm công quả, sao cho tròn tam công, vẹn tứ lương. Để một ngày không xa lắm, những bước chân âm thầm đó sẽ cũng nhau, lần lượt tìm đường trở về BÊN GIÁC./.

TƯỜNG THUẬT

BUỔI BÀN GIAO GIẤY TỜ HÀNH CHÁNH VÀ TÀI CHÁNH CỦA HAHVV HOA KỲ.

Hôm nay là ngày Chủ nhật 29-5-1988, vũng trời Orange County, California, thật trong xanh và tươi sáng. Những làn gió mát dịu của mùa Xuân thổi đến, hòa tan trong những tia nắng ấm reo vui. Và hôm nay cũng là buổi bàn giao những giấy tờ hành chánh và tài chánh của HAHVV Hoa Kỳ, từ Ban Chấp Hành cũ nhiệm kỳ 1986-1988, đến Ban Chấp Hành mới, nhiệm kỳ 1988-1990. Số bạn đạo tham dự khá đông, khoảng 70 người.

Như thường lệ, lúc 10 giờ sáng, tất cả các bạn đạo đã ngồi thiền chung, cũng nghe cuốn băng giảng mới nhất của Đức Thầy giảng ngày 1-5-1988 tại Bangkok, với đề tài "Trật tự và niềm tin".

Sau đó, vào lúc 11:30, huynh Nguyễn Minh Hoàng đã lên bàn giao những giấy tờ hành chánh và tài chánh của HAHVV Hoa Kỳ, gồm những giấy tờ liên quan đến thuế má, đến tài sản của Hội, và một số tặng vật quy kim do các bạn đạo đã gửi tặng cho HAHVV Hoa Kỳ. Buổi bàn giao này, có sự hiện diện của một vị luật sư, để ghi nhận lại tất cả những giấy tờ này. Tất cả phí tổn về việc này sẽ do huynh Bùi Toán đảm nhận.

Sau khi đã chuyển giao xong, huynh cựu Hội Trưởng, Nguyễn Minh Hoàng và huynh Tân Hội Trưởng Bùi Toán cũng vị luật sư đã ký tên vào tờ biên bản của buổi bàn giao này.

Đến đây, huynh Bùi Toán có cho biết là dù huynh Lê Văn Lạc đã viết thư từ chức Hội Trưởng HAHVV Hoa Kỳ vào ngày 10-12-1987, nhưng trên pháp lý thì huynh Lê Văn Lạc vẫn là Hội Trưởng, vì huynh Lê Văn Lạc chưa thông báo về việc từ chức này với chính quyền tiểu bang California. Vì lý do này, huynh Bùi Toán đã mời huynh Lê Văn Lạc lên ký tên vào tờ biên bản này. Nhưng huynh Lê Văn Lạc cho biết là việc này không cần thiết và huynh Lê Văn Lạc đã từ chối không ký tên vào tờ biên bản của buổi bàn giao này. Buổi bàn giao đã kết thúc vào lúc 1:30 cùng ngày.

ĐÔNG ANH

Thông Báo

THÔNG BÁO VỀ VIỆC GHI DANH THAM DỰ ĐẠI HỘI TẾT HỘI SINH 1988.

Ban Tổ Chức Đại Hội Hội Sinh xin thông báo đến những bạn đạo chưa kịp ghi danh tham dự Đại Hội Hội Sinh, vẫn có thể tiếp tục ghi danh đến cuối tháng 6/1988. Vậy xin các bạn đạo tham dự Đại Hội hãy gửi giấy ghi danh về Ban Tổ Chức, để tiện việc sắp xếp nơi ăn, chôn ở cho chu đáo, xin gửi về địa chỉ sau đây :

VO VI FRIENDSHIP ASSOCIATION
4104 Goldsby Street, S.W.
OLYMPIA, WA 98502
TEL: (206) 357-5675

Riêng đối với những bạn đạo không đủ phương tiện tài chánh, thì xin tùy nghị đóng góp, hoặc có thể được miễn lệ phí ghi danh.

THÔNG BÁO VỀ VIỆC MUA VÉ MÁY BAY GIÁ HẠ.

Hãng máy bay American Airline có một chương trình bán vé máy bay giá hạ cho các bạn đạo tham dự Đại Hội Hội Sinh tại Thiên Viện Nhân Hòa (Vô Vi Friendship Conference in Olympia, Seatac Airport). Xin các bạn đạo gọi số toll free sau đây: 1-800-433-1790.

Sau đó xin số hiệu sau đây: STAR S83300. Hãng máy bay American Airline sẽ bớt 35% trên giá vé thường, và 5% trên giá vé discount, cho những bạn đạo đi trong khoảng thời gian từ 30/6 đến 6/7/88.

Mời các bạn cũng về dự
Tết Hội Sinh
tại Thiên viện Nhân Hòa
vào ngày 2, 3 và 4 tháng 7, 1988

Ồ Hê!

Ồ Hê!Ồ Hê!

Bài hát "Kỷ Nguyên Di Lạc" dưới đây sẽ được tất cả các bạn đạo đồng ca trong ngày Đại Hội Hồi Sinh. Vậy xin tất cả các bạn đạo tham dự Đại Hội hãy học thuộc bài hát này trước ngày đi, để tăng thêm sự nhịp nhàng, thanh nhẹ trong ba ngày Tết Vô Vi.

KỶ NGUYÊN DI LẠC

Ô HÊ! Ô HÊ!

Yêu, yêu, yêu, thật là yêu!

Thương, thương, thương, thật là thương!

Về đây chung sống, thương yêu hòa bình (bis).

Ô HÊ! Ô HÊ!

Cuộc đời tạm bợ đó nghe!

Vui buồn mê chấp, chẳng về được đâu! (bis)

Ô HÊ! Ô HÊ!

Kỷ Nguyên Di Lạc giải sầu.

Thương yêu tha thứ, tiến sâu chơn tình. (bis)

Ô HÊ! Ô HÊ!

Chẳng còn loạn động bồi bề.

Tình thương thanh tịnh hưởng quê của hồn. (bis)

Ô HÊ! Ô HÊ!

Tự tu tự thức sanh tồn.

Khai thông khối óc, chẳng còn si mê. (bis)

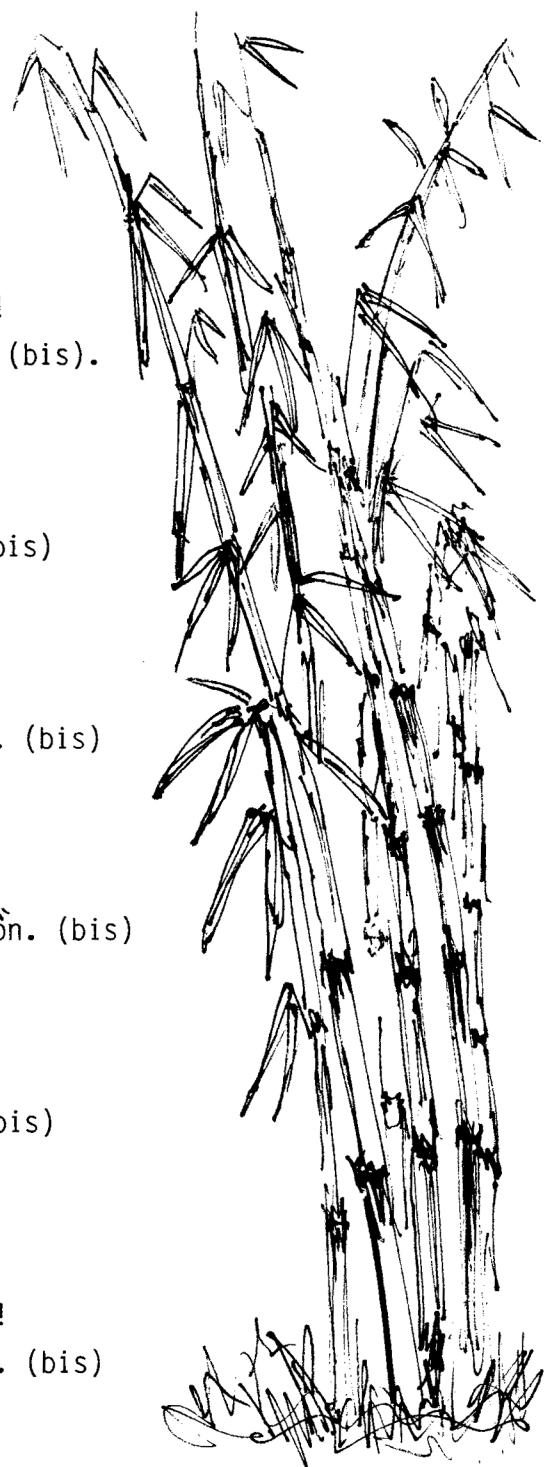
Ô HÊ! Ô HÊ!

Yêu, yêu, yêu, thật là yêu!

Thương, thương, thương, thật là thương!

Về đây chung sống, thương yêu hòa bình. (bis)

Ô HÊ! Ô HÊ! Ô HÊ!

VO VI FRIENDSHIP ASSOCIATION
P.O. BOX 2522
GARDEN GROVE, CA 92642

NON-PROFIT ORG.

Bulk Rate
U.S. Postage
PAID
Permit No.10076
Westminster, CA

PRINTED MATERIAL

TO:

Lá thư VÔ VI

Lá Thư Vô Vi, Tiếng nói của bạn đạo Vô Vi năm châu, được phát hành vào ngày 1 và 15 mỗi tháng. Tin tức, bài vở do bạn đạo Vô Vi gửi về đóng góp trong tinh thần tìm hiểu và thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Bài viết gửi về tòa soạn, xin ghi rõ tên, và bút hiệu, cũng địa chỉ và số điện thoại để Ban Liên Lạc có thể chuyển đạt hoặc móc của bạn đạo khác khi cần. Bạn đạo chịu trách nhiệm trực tiếp về bài viết của mình.

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ trực tiếp đảm trách việc quản trị, với sự hợp sức của Nhà in Vô Vi trong việc ấn loát và phân phối. Lá Thư Vô Vi được gửi đến bạn đạo bằng bưu điện loại "bulk rate" theo danh sách số có của Hội. Khi thay đổi địa chỉ, xin bạn đạo thông báo địa chỉ mới về Ban Phối để cập nhật hóa danh sách, để Hội không bị phạt vì thư gửi về. Nếu ngân sách cho phép, LTVV sẽ được gửi đến các Thiên đường, Thiên viện hay Trung Tâm bằng "First Class". Danh sách địa chỉ bạn đạo chỉ được dùng vào việc thông tin sinh hoạt trong cộng đồng Vô Vi.

Thư và liên lạc xin gửi về: LÁ THƯ VÔ VI • P.O. BOX 2522 • GARDEN GROVE, CA 92642
Ngân phiếu, chi phiếu phát tâm hoặc cho Hội Ái Hữu Vô Vi mượn xin đề:

VO VI FRIENDSHIP ASSOCIATION

và xin ghi rõ mục đích phát tâm đóng góp như: Ấn tống kinh sách, Chi phí bằng giảng, Cứu trợ đồng bào tự nạn, Tu bổ Thiên Viện, Yểm trợ tu sinh, Du thuyết... Xin tránh gửi tiền mặt bằng bưu điện.